

4. Fjerde anbringende om, at det anførte om, at den belgiske beskatningsordning er en selskabsskat, ikke er retligt begrundet.
5. Femte anbringende om, at det anførte om, at den beskatning af juridiske personer, som havnene er pålagt, udgør en fordel, eftersom deres eventuelle subsidiære økonomiske virksomhed ikke beskattes, ikke er godtgjort. Kommissionen har desuden ikke identificeret, hvilke aktiviteter der efter dennes opfattelse burde beskattes, og hvilke der efter dens opfattelse udgør tjenesteydelser af almen interesse.
6. Sjette anbringende om, at de konkrete omstændigheder gav grundlag for at anvende beskatning af juridiske personer, når der tages hensyn til opbygningen af det belgiske retssystem, som sonderer mellem den skattemæssige behandling af tjenesteydelser af almen interesse og af kommerciel virksomhed.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen undlod at tage hensyn til medlemsstaternes prærogativer inden for:
 - Definitionen af ikke-økonomiske aktiviteter.
 - Definitionen af direkte beskatning.
 - Forpligtelsen til at sikre den korrekte virkning af tjenesteydelser af almen interesse, som er nødvendig for social og økonomisk samhörighed.
 - Organisation af tjenesteydelser af almene interesse efter eget skøn.
8. Ottende anbringende om, at de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som i henhold til EU-retten ikke er reguleret ved konkurrencereglerne i artikel 107 TEUF.
9. Niende anbringende, som påberåbes subsidiært, om, at såfremt de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed var omfattet af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, ville de være reguleret ved artikel 93 TEUF og artikel 106, stk. 2, TEUF, og konkurrencereglerne ville ikke gælde for dem.
10. Tiende anbringende, som påberåbes endnu mere subsidiært, om, at de europæiske kriterier for definitionen af en statsstøtte ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-120/16)

(2016/C 175/28)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St. Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Burlington Fashion GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Burlington« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 017 273

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 94/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, og det omtvistede varemærke afvises for så vidt angår alle de omtvistede varer.

— De af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten tilpligtes betalt.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion
(BURLINGTON THE ORIGINAL)**

(Sag T-121/16)

(2016/C 175/29)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Burlington Fashion GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »BURLINGTON THE ORIGINAL« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 007 952